प्रायः । तथाविधं प्रजापतिं दृष्ट्वा स इन्द्रश्चन्द्रं आह्लादकं तेजः मदर्थमाहरेत्येवं बालवत्प्रलापं कृतवान् । ततः आह्लादवाची चन्द्रशब्दोच्चारणात् स्ववाची असच्छब्दोच्चारणाच्च तदक्षर-सदृशं चन्द्रमा इति नाम सम्पन्नम् । चन्द्रं आह्लादकरं तेजो मीयते अत्रेति चन्द्रमाः । एवं चेतोऽपि आह्लादवानेव भवति ॥

अथ सूर्य्यनाम निर्वचनं दर्शयति । "तं देवा अब्रुवन् । सुवीर्य्योऽमर्य्या यथा गोपायत इति । तत्सूर्य्यस्य सूर्य्यत्वम् । य एवं वेद । नैनं दभ्नोति" इति । दुष्टशिक्षणक्षमेण सौर्य्यतेजसा शिष्टपरिपालनक्षमेण चान्द्रतेजसा च युक्तमिन्द्रं दृष्ट्वा देवाः परस्परमिदमब्रुवन् । हे अमर्य्याः मरणरहिता देवाः शोभन-वीर्य्योपेतो यमिन्द्रोऽस्मान् यथा गोपायते सम्यक् रक्षितुं प्र-भवतीत्यर्थः । ततः सुवीर्य्यशब्दाक्षरसादृश्यात् सूर्य्यनाम सम्प-न्नम् । तन्नामवेदिनं पुरुषं वैरी न हिनस्ति ॥

इन्द्रशब्दनिर्वचनं दर्शयति । "कश्चनास्मिन् वा इदमि-न्द्रियं प्रत्यस्थादिति । तदिन्द्रस्येन्द्रत्वम् । य एवं वेद । इन्द्रि-याव्येव भवति" [४] इति । अस्मिन्नधिपतौ स्थितमिन्द्रियं सामर्थ्यं कश्च कोऽपि न प्रत्यस्थात् प्रत्यवस्थातुं निराकर्तुं न शक्नोतीति देवाः परस्परमूचुः । तत्रेदमिन्द्रियमित्यक्षरसा-म्यात् इन्द्रनाम सम्पन्नम् । तन्नामाभिज्ञः सामर्थ्यातिशयवान् भवति ॥

परमेष्ठिनामनिर्वचनं दर्शयति । "अयं वा इदं परमो-